

7 Mart
2023

HAFTALIK GÜNDEM

ANLAMI KALMADI ARTIK

Türkiye 2022'de yüzde 5,6 büyümüş. Bu büyüme dünya ortalamasına göre büyük bir performans! Ama görüldüğü gibi haberlerde bile kendine zor yer bulabildi. Başka zaman olsa AKP bu oranı allayıp pullayıp propagandasını yapardı. Tabii ki bu haberin gölgede kalmasının nedenlerinden biri depremde yaşadıkları büyük acizlik ile bir doğa olayını toplumsal afete dönüştürmüş olmaları. Ama utangaç olarak da olsa, yalnızca AKP çevrelerinde de kalsa, bir başarı hikâyesi olarak büyüme oranının anlatılamamasının altında en çok ekonomik olarak büyük bir uçurumda olmamız yatıyor. Gelir dağılımı o kadar bozuk ki, insanlar yoklukla o kadar büyük bir sınav hâlinde ki kimsenin ekonomik büyümeyi görececek gözü yok.

Yine de ekonomik büyümenin temellerine dair birkaç söz söylemek gerek. AKP'nin kurduğu ekonomik büyüme sisteminde çalışanlar açlık düzeyinde ücretlerle ihracata yönelik üretim yapıyor. Diğer yanda ucuz Türk Lirası etkisiyle teşvik edilen turizm sektörü de büyüyor.

Yani ihracatçı ve turizmci sermayenin kârı artıyor, zenginliklerine zenginlik katıyorlar; bu işletmelerde çalışan işçiler yoksullaşıyor, halk

yoklukla sınavda. İşte AKP'nin ekonomi politikasının özü bu.

Ekonomi alanında başka gelişme de Suudi Arabistan'dan gelecek 5 milyar dolar. Birkaç ay önce değerlendirmelerimizde de gündeme almıştık. MB'ye emanet olarak, herhangi bir faiz almadan yatıracağı para ile ilgili anlaşma yeni imzalandı. Paranın gelmesi kesinleşti.

Mali açıdan zorda olan yönetim daha önce bankaların 433,5 milyar liralık yıllık kârının 50 milyarını deprem kampanyasına bağışlamasını sağlayarak sermayenin çıkarlarına hafifçe dokunmuştu. Şimdi yine belli belirsiz, ikircimli bir adım atılıyor. Şirketlere bir defalık deprem vergisi getiriliyor. Ama vergi daha çok devletin vereceği teşviklerden vazgeçilmesi olarak işleyecek. Yani hazineden şirketlere aktarılacak paranın minik bir kısmını vermekten vazgeçiyorlar.

Emekçilerin ısrarlı mücadelesinin meyvesi olan EYT yasası, tüm eksiklerine rağmen bir kazanım olarak uygulamaya konuldu. Emekli olanlar fazladan prim ödemek zorunda kalsalar da yaş engeli kalkmış oldu. Ayrıca 1999 sonrasına kademeli geçiş de sağlanamadı.

TOPLUMSAL AFET

Depremde büyük acizlik göstererek sınıfta kalan AKP iktidarı halka karşı cömertlikler yaparak süreci tersine döndürmeye çalışıyor. Evleri yıkılan ev sahiplerine 5 bin TL, kiracılara 2 bin TL kira desteği vereceğini duyurmuştu. Kiracılara verilecek desteği 3 bin liraya yükselttiler.

Erdoğan, depremzedeler için yapılacak konutların ne koşulda verileceğini henüz açıklamadı ama Kılıçdaroğlu, bu evlerin tamamen karşılıksız olarak verilmesi gerektiğini vurguladı. "Zaten bu kadar yoksullaşmış durumdaki insanlardan bir de para mı alınır" dedi.

Erdoğan, koşulları üzerine hiç konuşmuyor ama bir yıl içinde herkese evini teslim edeceğiz, diye tekrarlayıp duruyor. Şehirlerde 200 bin, köylerde 70 bin konut yapılacağını söyledi. İktidar açıklamalarında şu ana kadar 20 bin konutun temelini atıldığını söylüyor. Ne kadar doğrudur bilinmez. 7 Mart günü Bakan Kurum'un açıklamasına göre 569 bin bağımsız bölüm inşa edilmesi gerekiyor. Yıkılmış ya da yıkılması gereken bina sayısı 279 bin olarak açıklandı.

Tüm bunlara bağlı olarak milyonlarca kişi bölgeden ayrılmak zorunda kaldı. En fazla gidilen yerler Mersin, Tarsus, Antalya, İzmir, Ankara ve İstanbul. Konut sıkıntısı yüzünden bu bölgelerde kira fiyatlarında tırmanış sürüyor. İktidar bu konuda hiçbir önleme başvurmuyor.

Deprem yarattığı yıkım büyük. Erdoğan yönetimi, afetten önce de büyük bir konut projesi başlattığını ilan etmişti. Şimdi bir yıl içinde 270 bin konutu bitireceğini söylüyor. Bu kadar para şu an yok. Şimdilik para basarak geçiştiriyorlar. Para bulmak için IMF ya da başka dış borçlara yönelse de bir yerde bunların faturasının tekrar halka çıkarılacağı tahmin edilebilir. Tek çare zengin sınıflara yönelmek, servet vergisi getirmek. Bu yol izlenirse devasa bir mali kaynak halkın hizmetine açılabilir.

HESAP GÜNÜ

Erdoğan yönetimi çeşitli yöntem ve taktiklerle seçimlerin iptal edilmesine uğraşsa da beklediği karşılığı bulamadı. Seçim tarihinin değişmediğini, 14 Mayıs'ta seçimlerin yenileneceğini tekrar ilan etti. Zaten Anayasa, seçimlerin ertelenmesine yalnızca savaş durumunda izin veriyor. Aksi her durum iktidarın darbesi anlamına gelecekti. Erdoğan seçim tarihini 14 Mayıs'a denk getirebilmek için 10 Mart gecesi seçimlerin yenilenmesi kararını alacağını ve 11 Mart'ta Resmî Gazetede yayınlacağını duyurdu.

Deprem yarattığı ortam, milyonlarca kişinin göç etmek zorunda kalması seçim güvenliği ve depremzedelerin oy kullanma hakları bakımından da tartışmalar yaratıyor. Erdoğan OHAL'e göre kararname çıkararak depremden dolayı göç eden yurttaşların gittikleri yerde oy kullanmasını sağlayacaklarını duyurdu. Normal şartlarda şehir değiştirenler belirli bir süre ikamet ettikten sonra o yörede oy kullanabiliyor. Seçim güvenliği, seçmen kütüklerinin takibi konusunda bütün partilere, demokratik kitle örgütlerine, yurttaş inisiyatiflerine ve yurttaşlara büyük iş düşüyor. Ana muhalefetin sistemli bir çalışmayla halkın bu konudaki seferberliğini örgütlü güçle birleştirmesi gerekir. Bu koşullar sağlandığında AKP yönetimi seçimlerin güvenliğini sarsamaz.

AMERİKA'NIN OYUNU TUTMADI

Millet İttifakında ortak adaylık üzerine yürüyen tartışma toz duman içinde fırtınalı günlere neden oldu. 2 Mart Perşembe günü toplanan ittifak partileri altı parti başkanının imzaladığı bir sonuç tutanağı ile ortak aday üzerine anlaştıklarını, ortak adayı 6 Mart Pazartesi günü Saadet Partisi ev sahipliğinde yapılacak toplantıda ilan edeceklerini duyurdular. Resmen açıklanmasa da ortak adayın Kemal Kılıçdaroğlu olduğu bilgisi yayıldı.

Toz duman içinde

Kılıçdaroğlu'nun ortak aday olmasına itiraz eden İyi Parti, toplantı üstüne toplantılarla durum değerlendirmesi yapmaya başladı. Diğer beş parti temsilcileri ise uzlaşmaya varıldığını duyurmaya başladılar. Meral Akşener 3 Mart Cuma günü zehir zemberek suçlama ve açıklamalar yaparak ittifaktan ayrıldıklarını duyurdu. Bağımsız davranacaklarını Cumhur İttifakına da katılmayacaklarını açıkladı. Ankara ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi başkanlarına adaylık teklif etti "Millet sizden bu ateşten gömleği giymenizi istiyor" dedi. İki başkanı partisinde isyan başlatmaya çağırdı, CHP'yi bölmeye çalıştı.

Meral Akşener masayı dağıtma hamlesi ile CHP'den hiç kimseyi koparamadığı gibi hiçbir partiyi de peşinden sürükleyemedi. Aksine kendi partisinin içinde, özellikle de tabanında, büyük tepkiyle karşılaştı. Toplu istifalar dalgası bazı yönetici ve milletvekillerine kadar yayıldı. Partisi ağır bir darbe almak üzere olan Akşener, İmamoğlu ve Yavaş'ın Cumhurbaşkanı Yardımcısı olması teklifini önerdi ya da öneriye dört elle sarıldı. Kağıt üzerinde anlamlı, sistemin işleyişi açısından son derece tali öneri CHP açısından da olumluydu. Çünkü Kemal Kılıçdaroğlu ortak aday ilan edildikten sonra en büyük sorun zaten çözülmüş olacaktı. Meral Akşener yeni öneriyi tartışmak üzere masaya döndü.

Millet İttifakı tam katılımı 6 Mart Pazartesi günü Saadet Partisi Genel Merkezinde buluştu. 11 maddelik uzlaşma, yol haritası üzerinde anlaştılar. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nu ortak aday olarak oy birliğiyle kabul ettiler. Uzlaşma metnine eklenen 12. madde ile Cumhurbaşkanı seçilirse Kılıçdaroğlu'nun uygun gördüğü zamanda belediye başkanlarını tanımlı yetkilerle Cumhurbaşkanı yardımcısı olarak atanacağı duyuruldu. İki büyük şehir belediyesi başkanının doğrudan cumhurbaşkanı yardımcısı ilan edilmemesi Akşener'in pazarlıklar sırasında da geri adım attığını gösteriyor. Ama yine de masayı terk ettiği koşulları neredeyse aynen kabul ederek ittifaka dönüşünü izah etmek için bir tutamak verilmiş oldu.

Perşembenin gelişi

Bu yaşanan fırtınalı günlerin gerekçesi üzerine çok yazıldı çizildi. Bir sürü kulis bilgisi, sızdırma haberler, spekülasyonlar yapıldı. Tek tek olayların ayrıntılarına girildi. Çok fazla bilgi saçıldı ama bunlar gerçekte olan biteni kavramamıza değil suyun bulanmasına neden oldu. Burada tek tek olaylara değinmek yerine çatışmayı kavramak için temel çelişkilere değinerek toparlamaya çalışalım.

Uzun zamandır değerlendirmelerimizde Amerika'nın Erdoğan'sız AKP ya da AKP'siz AKP stratejisini benimsediğini söylüyoruz. Buna uygun olarak Amerika iktidara gelmesi olası altılı masayı da tasarlama-ya çalışıyordu. Ortak aday olarak, CHP'yi kurumsal olarak temsil edebilecek bir kişinin belirlenmesini önlemek temel hedefti. Akşener'in, Kemal Kılıçdaroğlu'nun ortak aday olmasını önleme isteği ile Amerikan politikaları bu noktada çakıştı. Akşener Amerika'nın politikasının yürütücüsü oldu. Yaşanan tartışmaları yorumlarken ilk başta aklımızda tutmamız gereken gerçek bu. CHP bu politikaya karşı direnmeyi seçmek zorundaydı. Yoksa siyasi olarak intihar etmiş olacaktı. Bu gerilim ortak adayın belirleneceği son toplantıda kriz olarak patlak verdi.

Ortak aday hayalleri

Emperyalistlerin ortak aday konusundaki hedeflerini en çok istediklerinden başlayarak sırayla ele alalım. Tabii ki başta Abdullah Gül geliyor. 2018 yılındaki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde önu Meral Akşener tarafından kesilmişti. Bu dönemde de adı şöyle bir geçti ama o kadar. Akşener'in Gül'ün adaylığını önlemesi, Babacan'ın partisi ile arasında kapanmayan bir soruna neden oldu.

Babacan ve Davutoğlu da ortak aday olarak Amerika'nın gönlünde özel bir yere sahipler. Ortak aday tartışmalarında adları Gül'e benzer şekilde şöyle bir geçti, o kadar. Bu iki ismin ortak aday olarak belirlenmesinin gerçekliği yok.

Bu durumda Akşener sağcı partiler içinde siyaset yapan liderler arasında öne çıkıyor. Hem partisinden diğer sağ partilere göre gücü fazla, hem de siyaseti geçmiş itibarıyla Amerika ile bağlantıları biliniyor. Ama burada da iki açmaz var. Akşener ülkücü taban desteği ile yola çıktığı için Amerikan politikalarına, örneğin HDP ile ilişkilerin geliştirilmesine tam uyum gösteremiyor. Ayrıca Millet İttifakının temel gücünü oluşturan CHP seçmeni açısından da ne kadar destek göreceği belirsiz. Bu yönüyle en başından beri "Başbakanlığa talibim" diyerek kendine daha dolaylı bir yol çizdi. CHP'li cumhurbaşkanının liderliğinde yürütme gücünü elinde toplamak, diğer sağ partilere üstünlük kurmak, seçimin hamallığını yapacak CHP'yi dolaylı yoldan ekarte etmek yolunu izledi. Bunları yapabilmek için ise "seçilecek aday" vurgusuyla İmamoğlu ve Yavaş'a yöneldi.

En gözde isim

Emperyalistler açısından en gözde isim olarak İmamoğlu öne çıktı. Sağcı bir siyasi geçmişi olan İmamoğlu, Beylikdüzü Belediye başkanlığı yaptığı dönemlerden beri CHP içinde etkisini artırmaya başladı. İstanbul Büyükşehir Belediye başkanlığını kazanmasıyla birlikte birçok kesimde umut yarattı.

İmamoğlu, Akşener açısından da kullanışlı ortak olarak öne çıkarıldı. CHP tabanını peşinden sürükleyebilecek, sağcı zihniyetli, kendisiyle uyumlu çalışacak isim olarak Akşener tarafından parlatıldı. Amerika'nın ve Akşener'in, AKP'siz AKP stratejisine uygun görüldü. Amerika'nın AKP'siz AKP ve Akşener'in bütün hamallığı yaptığı hâlde CHP'yi iktidar olanaklarından mahrum bırakma stratejileri için biçilmiş kaftan olarak öne çıktı.

Ekrem İmamoğlu da bu role girmek için büyük bir hevesle davrandı. Ne var ki Amerika başta olmak üzere emperyalistlerle içli dışlı oluşu, sağcı geçmişi, tarikatlarla olan ilişkisi, neoliberal ideolojiye olan bağlılığı, İstanbul'da yaşanan afet arasındaki sorumsuz tavırları, sola ilericilere yönelik düşmanca açıklamaları CHP tabanında ve halk gözünde itibarını sarstı. Kılıçdaroğlu her fırsatta belediye başkanlarının görevde kalacağını, iki büyük şehrin seçimin hemen öncesinde AKP'ye hediye edilemeyeceğini açıkladı. Fakat ne yapsa Akşener'in CHP içine müdahalesini, bölme girişimlerini, ayartma taktiklerini durduramadı. Yüzsüzlüğü ele alan Akşener son anda dahi ısrarını sürdürerek ittifaktan çekilmeye kalktı.

İmamoğlu-Yavaş nüansı

Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Mansur Yavaş da özellikle İmamoğlu geri plana itildikçe ortak aday olarak öne sürüldü. Ama Yavaş, emperyalistler açısından İmamoğlu gibi doğrudan işbirlikçi olacak biri olarak görülüyor. Yavaş'ın da Akşener gibi ülkücü kökenli olması sol ve HDP oyları üzerindeki etkisi de belirsiz. Yavaş'ı daha çok yerli sermaye çevreleri ile yüksek askerî ve sivil bürokrasi çevreleri destekliyor. Bu Yavaş'ın emperyalistlerle pazarlık yapmayacağı, uzlaşmayacağı anlamına tabii ki gelmez. Sonuçta o da ortak adaylık kampanyasını daha sessiz şekilde yürütürken Avrupa ve Amerika büyükelçileriyle sık sık diyaloglar kurmaya çalıştı. Sonuç olarak ordu çevreleri İmamoğlu'na güvenmiyor, Yavaş'ı tercih ediyor, Kılıçdaroğlu ile ilgili soru işaretleri var diyebiliriz.

Magazin bilgileri bir tarafa

Yaşanan krizin arka planını daha iyi kavramak, dedikodu, magazin tartışmalarından uzak durup özü ortaya çıkarmak için hem temel çelişkiyi hatırlamak, hem de adaylar üzerine yürütülen tartışmalara değinmek önemli. Millet İttifakının içindeki ortak adaylık tartışmalarını bu eksenle gözden geçirdiğimizde şunları söyleyebiliriz.

2018 yılındaki seçimlerden bu yana Amerika ideal adaylarını muhalefetin adayları yapamıyor. En çok bu dönemde ortak adaylığa yaklaşan Abdullah Gül bir daha gündeme o kadar giremedi. Diğer seçenekler Ali Babacan ve Ahmet Davutoğlu'nun da sahneye girmesi mümkün olmadı. Akşener'in de ortak aday olarak yeterli desteği sağlamayacağı belli olunca "başbakanlık stratejisine" yöneldi. Bu koşullarda en gözde aday İmamoğlu oldu. O da olmazsa Yavaş'a da razı olmayı düşündüler. Çünkü temel hedef CHP'nin kurumsal bir temsilciyle iktidar olanaklarına kavuşmasını önlemektir. Baskılarını son ana dek sürdürerek CHP'yi ve Kılıçdaroğlu'nu korkutmaya, felce sürüklemeye, teslim almaya çalıştılar.

Burada haklı bir soru gündeme geliyor. CHP lideri o kadar Amerika, İngiltere, Almanya seyahatleri yaptığı hâlde; süreçte emperyalistlerin, işbirlikçi sermayenin, gericiilerin hoşuna gidecek o kadar açıklama yaptığı hâlde neden emperyalistler tarafından makbul aday olamadı?

Çünkü emperyalistler CHP'ye, Kurtuluş Savaşını yöneterek kurucu parti olması, kendisini ortanın solunda ilerici, ulusalcı tanımlaması nedeniyle güvenmezler. Kaldı ki Türkiye halkının istibdada karşı en geniş kesimleri de CHP'yi bu kimliğiyle benimseyip etrafında toplanıyorlar. Dolayısıyla iktidar olanaklarının bu tabanın etkisindeki bir partiye geçmesi her zaman emperyalistlerin politikaları için öngörülemez riskler barındırır. Buradan CHP üst yönetiminin emperyalistlere karşı düzgün bir tutum almaya çalıştığı sonucuna elbette ki varmıyoruz. Ama CHP üst yönetimi attığı bütün uzlaşma adımları karşısında, ortak adaylık tartışmalarında "tam teslim ol" cevabıyla karşılaşınca kendince bir direniş yolu seçti. Hiçbir atak yapmadan, sadece konumunu sakince koruyarak, tam teslim olmayı kabul etmeyerek Amerika'nın oyununu bu aşamada ve şimdilik bozmuş oldu.

İlk sonuçlar

Bütün bu sarsıntılı günlerden Millet İttifakının güçlenerek çıktığını söyleyebiliriz. CHP ve Kılıçdaroğlu kendisine karşı kurulan oyunları bozdu. Amerika'nın CHP'yi hamal olarak kullanma, siyasi olarak ekarte etme planı bozuldu. Bu durum halk tarafından coşkuyla karşılandı. İttifak içindeki dağınık görüntüye son verildi. Diğer yanıyla da CHP ve Kılıçdaroğlu, toplumun çok değişik kesimlerine hitap edecek şekilde hem parti başkanlarının, hem de belediye başkanlarının desteğini sağladı.

Parlamentar sisteme tam geçiş olana kadar Kılıçdaroğlu'nun parti başkanlığını sürdürmesi konusunda Akşener dahil bütün parti başkanları mutabık kaldılar. İma-moğlu için CHP'nin başına geçme hayali de bir süre rafa kaldırılmış oldu.

Uzun zamandır iktidardan pay kapma ihtirası ile sorumsuz davranan İyi Parti yöneticileri kendi tabanları başta olmak üzere halkın yönlendirmesiyle uyumlu davranmak zorunda kaldılar. İyi Parti yöneticileri Kılıçdaroğlu'nun ortak aday olacağı netleşmeye başladığından beri, bir yandan da Erdoğan ile üstü örtülü-açık görüşmeler ve pazarlıklar yürütüyordu. Ama o tarafta MHP engelini aşamıyorlar ve tabanlarından gelecek tepkiden korkuyorlardı. Akşener'in akıldanelerinin "AKP ile yakınlaşan MHP'den ayrılmak bize güç verdi ama CHP'ye angaje olmamız büyümemizi engelliyor. Ondan ayrı baş çekersek daha da büyürüz" fantezisi çöktü. İttifaktan ayrıldıklarını açıkladıkları andan itibaren büyük bir istifa dalgası ile dağılma sürecine girdiler. Üstelik Cumhur İttifakından da olumlu bir sinyal alamadılar. Sonuç olarak ittifaka dönen Akşener, diğer başkanlarla da eşit bir statüyü kabul etmek zorunda kaldı. Cumhurbaşkanlığı Yardımcılığı ile yetindi. Başbakanlık yetkisi talebini şimdilik rafa kaldırdı.

Akşener niye bu kadar kontrolsüz davrandı sorusu çok tartışıldı. Kısa ve öz olarak Kılıçdaroğlu'nun beş parti tarafından ortak aday olarak ilan edilmesiyle yenilgiyi hazmedemediğini, tamamıyla öfkeye kapılarak şaşkın ördek gibi davrandığını, neoliberal akıldanelerinin fantezilerine inandığını söyleyebiliriz. İttifaktan ayrılma konuşmasında bir tek tespitte haklı olduğu anlaşıldı: "Ya tarih yazacağız ya tarih olacağız." Hemen hemen hiçbir şey elde etmeden, üstelik partisini yok olma sınırına kadar sürükleyerek ittifaka dönmek zorunda kalan Akşener etkisini şimdilik yitirdi.

Aralarında siyasi rekabet/düşmanlık da olan sağ partiler, özellikle de DEVA ve Gelecek, kazançlı çıktı. Akşener ile eşit statüyü pekiştirdiler.

İç pazarlıkları ortaya saçan İyi Parti, CHP'nin DEVA ve Gelecek Partilerine 20'ser, Saadet Partisine 10, Demokrat Partiye 4 milletvekili kontenjanı ayırdığını duyurdu. İyi Parti oy oranının belli olduğunu ve milletvekillerine ihtiyacı olduğunu belirterek diğer partilere kontenjan ayırmayacağını belirtmiş. Bütün partilere en az bir bakanlık verilmesi ve kalan bakanlıkların oy oranlarına göre dağıtılması da kararlaştırılmış. Bütün bunlar göz önüne alındığında CHP'nin ne kadar büyük tavizler verdiği, işin hamallığını ne ölçüde üstlendiğini bir kez daha görüyoruz.

Olasılıklar

En güçlü işbirlikçisi Akşener'in etkisini yitirmesiyle Amerika'nın kaybetmesi doğrudan ve otomatik olarak Türkiye halkının kazandığı anlamına gelmiyor. Millet İttifakı içindeki ilk hattını kaybeden ABD'nin elinde ikinci hatta Davutoğlu ve Babacan ikilisi var. ABD'nin elindeki üçüncü hat ise CHP üst yönetiminin ve Kılıçdaroğlu'nun emperyalizmle uzlaşma fantezileri. Kılıçdaroğlu Amerika'nın ve Avrupalıların ilerici, demokrat, hukuk devleti ilkelerine bağlı ve Türkiye'nin iyiliğini isteyen ülkeler olduğuna inanıyor.

Üçüncü hattın etkisini 12 maddelik yol haritasında görüyoruz. Kılıçdaroğlu Cumhurbaşkanlığını kazandığında her türlü kararı uzlaşarak, danışarak almaya mecbur bırakılıyor. Uzlaşmak, danışmak, demokratik olmak iyidir. Ama bu sözleşme apaçık şekilde Kılıçdaroğlu'nun elini kolunu bağlamayı hedefliyor. Bir etkisi olur mu peki? CHP üst yönetimi ve Kılıçdaroğlu ilk aşamada siyasi olarak intihar etmeyi reddetti. Seçildikten sonra başlayacak ikinci aşamada da kendisini korumaya çalışacaktır. Seçimleri kazanacak olan CHP ve Kılıçdaroğlu büyük bir stratejik üstünlüğe sahip olacaktır. Anayasa ve yasalar açısından bakıldığında yapılan tüm sözleşmeler, mutabakatlar Kılıçdaroğlu uymayı tercih ettiği kadar geçerli olabiliyor.

Millet İttifakının protokolünde yer alan olumlu yönler de değinmek gerekir. Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminden parlamenter sisteme geçiş hedefi korunuyor. Bakanlıklara paralel olarak kurulmuş olan Cumhurbaşkanlığı ofislerinin kapatılması tek kişi yönetimine karşı alınmış ilk tedbir olarak öne çıkıyor. Ordu içinde emir komuta bütünlüğünün tekrar sağlanması, kuvvet komutanlıklarının Genelkurmay başkanlığına bağlanması önemli. Askerler AKP'nin getirdiği yapının karışıklığa neden olduğundan şikayetçiydi.

Halkın tepkisinin Millet İttifakının yapısı üzerinde belirleyici olabilmesi, neoliberal işbirlikçi akımların bu tepkiyle güç kaybetmesi gelecek için umut vaat ediyor. Ulusal demokratik güçlerin, yurtseverlerin, ilericilerin, demokratların, devrimcilerin bu nüansları gören bir yerden; istibdada karşı ilerici halk kesimlerinin en geniş bileşkesini temsil eden CHP seçmeninden ayrı düşmeden vatan cumhuriyet emek mücadelesini büyütmesi kritik önem taşıyor.

İçinden geçtiğimiz ekonomik kriz ve depremle sürüklendiğimiz yıkımın altından kalmak için öne sürülen merkezi planlı, halkçı/kamucu ekonomi, kamu sektörü öncülüğünde kalkınma hamlesi, ücretlerde köklü artış, kira ve temel ihtiyaç ürünlerinde fiyat sınırlaması, küçük ve orta ölçekli işletmelerin desteklenmesi, köylünün desteklenmesi ve tüm bunlara mali bir zemin olmak üzere servet vergisinin getirilmesi; bu hamleleri yürütmek üzere ulusal birlik hükümetinin kurulması, ulusal birlik hükümetinin toplumun bütün kesimlerini ve renklerini yansıtan demokratik meclise hesap vermesi talepleri istibdada karşı mücadele eden halkın ortak talepleridir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri, halkı yalnızca tek kişinin değil; emperyalizmin ve büyük sermayenin istibadına karşı da mücadelede birleştirmek için olanaklar barındırıyor.

RUSYA NATO SAVAŞI

Ukrayna hem Kırım bölgesine, hem de Rusya'nın diğer bölgelerine SİHA saldırıları gerçekleştirdi. Rusya saldırılarda kullanılan SİHA'ların çoğunu düşürse de bazı hedefler vuruldu ve kayba uğradı. Rusya basınında SİHA saldırılarının doğrudan doğruya Amerikalılar ve İngilizler tarafından yapıldığı yönünde haberler çıktı. Rusya'nın ne cevap vereceğini ve savaşı nasıl etkileyeceğini göreceğiz.

DÜNYA GENELİNDE TOPLUMSAL HAREKETLER

Fransız işçi sınıfı Macron'un emeklilik yaşını yükselten tasarısına karşı etkili grevler yürütüyor. İsrail'de ise Netanyahu'nun mahkemelerin yetkisini kısıtlayan yasalarına karşı kitlesel direniş sürüyor. Almanya'da Rusya NATO savaşına karşı kitlesel gösteriler yapıldı. Almanlar ülkelerinin Rusya'ya karşı tutum almasına karşı çıkıyor.

Orta Afrika cumhuriyetlerinde Fransız askerî varlığına karşı tepkiler yükseliyor.

SÖMÜRGEÇİ KÜSTAHLIĞI

Amerika'nın şu andaki Genelkurmay Başkanı Mark Milley Suriye'nin Kuzeyindeki PYD bölgesine ziyarette bulundu. Bu sorumsuzca ve küstahça bir hamle. ABD ile savaş durumunda bile olsa doğrudan doğruya işgal ettiğini duyurmadığı bir bölgeye, BM nezdinde meşru yönetimden izin dahi almadan yaptığı ziyaret tamamen gayrimeşrudur. Suriye egemenlik haklarının ihlalidir. Ziyareti Türkiye de protesto etti. Tabii eksik bir biçimde sadece ABD'nin PYD ile ilişki kurmasını eleştirdi.

Rusya, Çin ve İran da Amerikan yönetimini ziyaret nedeniyle eleştirince ABD yönetimi ziyareti açıklamak için "oradaki askerlerimizin yanlarına gidildi" diye geçiştirdi. Ama bütün görüntülerde PYD mensupları Amerikan Genelkurmay Başkanını karşılıyor.

Ziyaret Türkiye ve Suriye halklarının ortak düşmanının Amerika olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor.

İRAN'DA KIZ ÖĞRENCİLERE SALDIRI

İran'da bir süredir kız öğrencileri hedef alan saldırı kampanyası yürütülüyor. Bir iki kere erkek öğrencileri zehirlese de saldırılar bütün kız okullarında yemeklerine zehir konulması yoluyla gerçekleşiyor. İran yönetimi saldırganları yakaladıklarını duyurdu. Hama-ney en ağır şekilde cezalandırılmaları gerekir, diye açıklama yaptı.

İran'ın sosyal devlet ilkeleri gereğince öğrencilerine yemek veriyor oluşu da dikkat çekici.

ÇİN ABD İLİŞKİLERİ

Bir süredir ABD'nin meteoroloji balonları üzerinden yürüttüğü provokatif eylemler başka alanlarda da sürüyor. Amerikan Dışişleri Bakanı Blinken, Çin'i Rusya'ya silah ve istihbarat sağlıyor olabilir diye sıkıştırmaya çalışıyor. Yeni Çin Dışişleri Bakanı ise ABD'yi saldırgan tutumuna son vermesi için uyardı.

G20 TOPLANTISI

Hindistan'da yapılan G20 toplantısında ortak bildiri yayınlanmadı. Haber niteliği taşıyan açıklamayı ev sahibi olarak Hindistan yazdı. Savaşın ekonomik yüküne dikkat çekildi, yorumlara girilmedi. Amerikan emperyalizmi G20 düzeyinde Rusya'ya karşı cephe örmekte başarılı olamıyor.